

-
2. Можливість обирати час для занять.
  3. Можливість подивитись відео з пропущеного заняття.
  4. Індивідуалізація навчання.

Недоліки:

1. Неможливість дистанційного оволодіння суто практичними навичками які формуються при проведенні лабораторного практикуму.
2. Нестача живого спілкування, здорового змагання.
3. Питання академічної доброчесності. Неможливо надійно ідентифікувати особу людини, яка виконує завдання як письмові, так і на платформі (пароль доступу студент може передати іншій особі, під час виконання завдання може шукати інформацію за допомогою підручника, іншого гаджета або друга).

Тому повністю замінити аудиторні заняття дистанційними при вивченні органічної хімії не можна, але використовувати переваги сучасних інформаційних технологій в майбутньому можна і треба. ■

Суховірська А.Р.

*Одеський національний
політехнічний університет*

РЕАЛІЗАЦІЯ МЕТОДІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Підвищити ефективність та вдосконалити освітній процес в закладах вищої освіти надають сучасні інформаційні технології. Реформування освіти вимагає розробки концепції дистанційної освіти. Особливо актуальним питання дистанційної освіти стало після оголошення тривалого карантину у навчальних закладах більшості країн світу у зв'язку із активним розповсюдженням нового інфекційного захворювання Covid-19. Якщо до цього моменту обговорення стосувалися певних часткових випадків впровадження дистанційного навчання, як складової традиційної освіти, то з 2020 р. віддалене навчання почали активно і швидко застосовувати до всіх навчальних закладів, що перебували на карантині.

Дистанційна освіта – це форма організації і реалізації освітнього процесу, за якою суб'єкти навчання здійснюють навчальну взаємодію екстериторіально, тобто на відстані [2].

Технологія дистанційного навчання забезпечує виконання завдань:

- 1) доступність різноманітних навчальних ресурсів;
- 2) навчання в зручний час та в зручному місці;
- 3) розвиток творчих та інтелектуальних здібностей здобувача за допомогою відкритого і вільного використання всіх освітніх ресурсів і програм;
- 4) рівні можливості одержання навчання незалежно від стану здоров'я;
- 5) нова роль викладача – координує процес навчання та постійно вдосконалює курс [1].

Прикладом організації технології дистанційного навчання в закладах вищої освіти є впровадження в освітній процес освітньої платформи Google Освіта, зокрема Google Клас (<https://classroom.google.com/>).

Google Classroom – це безкоштовний освітній онлайн-інструмент, який дозволяє організовувати освітній процес зі студентами у віртуальному просторі: для проведення лекційних, практичних занять за дистанційною формою навчання, контролю теоретичних знань студентів за допомогою тестів та завдань. Сервіс дозволяє створювати навчальні

курси; ділитися освітніми матеріалами; створювати завдання; перевіряти рівень засвоєння знань і відслідковувати прогрес успішності кожного студента тощо.

Перевагами використання освітньої платформи Google Освіта, зокрема Google Клас є: безкоштовність, доступність зі смартфонів, планшетів (додатки на Google Play та на Apps), кількість студентів одного заняття може досягати 200 осіб, а викладачів – 20 осіб, кожен може переглядати завдання, залишати коментарі та ставити запитання; платформа взаємно інтегрована з «Google Диск» (Google Docs), «Google Календарем», «Google Формами» і Gmail-поштою, усі матеріали зберігаються на «Google Диску».

Регулярно, згідно розкладу, можна проводити із студентами заняття он-лайн за допомогою додатку Google Meet, відеозапис занять зберігається на Google Диску.

Проте, залишається актуальним питання перевантаженості студентів роботи із комп'ютерами, планшетами та телефонами. До проблемних питань дистанційного навчання можна віднести:

1. Технічне забезпечення – не у всіх студентів є особисті ПК, планшети, ноутбуки тощо;
2. Низька якість Інтернет-зв'язку: в зв'язку з перевантаженням навчальних платформ;
3. Санітарні норми: перевантаження для організму студента, в зв'язку з тим, що більшість завдань потрібно виконувати за комп'ютером, планшетом, телефоном тощо;
4. Різноманітність інтернет-ресурсів.

Реформування освіти вимагає розробки концепції дистанційної освіти.

Отже для якісного проведення дистанційного навчання у закладах вищої освіти викладачі активно досліджують та впроваджують у навчання різні електронні ресурси. Ведеться активний зворотній зв'язок із студентами за допомогою додатків Viber, WhatsApp, Telegram тощо. Для контролю знань студентів використовуються сервіси Quizz, Kahoot, освітній проект «На урок» тощо. Викладачі університетів активно працюють над вдосконаленням подання матеріалів, розробкою та впровадженням нових форм і методів дистанційного навчання, проводять навчання та консультації зі студентами. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія [Електронний ресурс] : матеріали міжвузівського вебінару (м. Вінниця, 31 березня 2017 р.) / відп. ред. Л.Б.Ліщинська. – Вінниця : ВТЕІ КНТЕУ, 2017. – 102 с.
2. Короленко Є.М. Основні форми, тенденції та перспективи впровадження дистанційних технологій навчання у шкільну освіту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://academia.in.ua/content/>.

Яковлев І.В.

*Одеський національний
політехнічний університет*

ЩОДО ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

ЗАДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Викладач це в першу чергу педагог, а вже потім науковець. Треба розуміти що в сьогоденні реаліях студенти не з власної волі сидять вдома, і далеко не у всіх є достатні матеріально технічні можливості для роботи в режимі on-line. Така ж ситуація і у викладачів, особливо, що стосується працівників Вишу, які вже давно перейшли пенсійну межу, але продовжують працювати.

Ті методи, які впродовж десятиліть використовували викладачі вищих навчальних закладів нашої країни під час класичного навчального процесу, виявились не дієвими під час дистанційного. Методи роботи зі студентами повинні приносити користь в першу чергу самим студентам. Студент як суб'єкт навчального процесу повинен мати можливість в повній мірі отримувати знання від співпраці з викладачем, не в залежності від форми викладання: класичної чи дистанційної. В будь-якому випадку викладач зобов'язаний докласти максимум зусиль задля досягнення цієї мети.

Треба розуміти, що студент вступає до вищого навчального закладу не заради балів, а заради знань. Дистанційна форма навчання дає змогу отримати ці знання, але тут виникає проблема з перевіркою отриманих знань. Так як більшість викладачів використовують тести як основний інструмент для моніторингу успішності студентів.

Тестувальна форма зрізу знань під час дистанційного навчання не є ефективною. Тому що у викладача не має можливості в повній мірі контролювати хід виконання студентами самостійної роботи. На відміну від класичного навчального процесу. Коли під час написання модульної контрольної роботи, яка в переважній більшості